

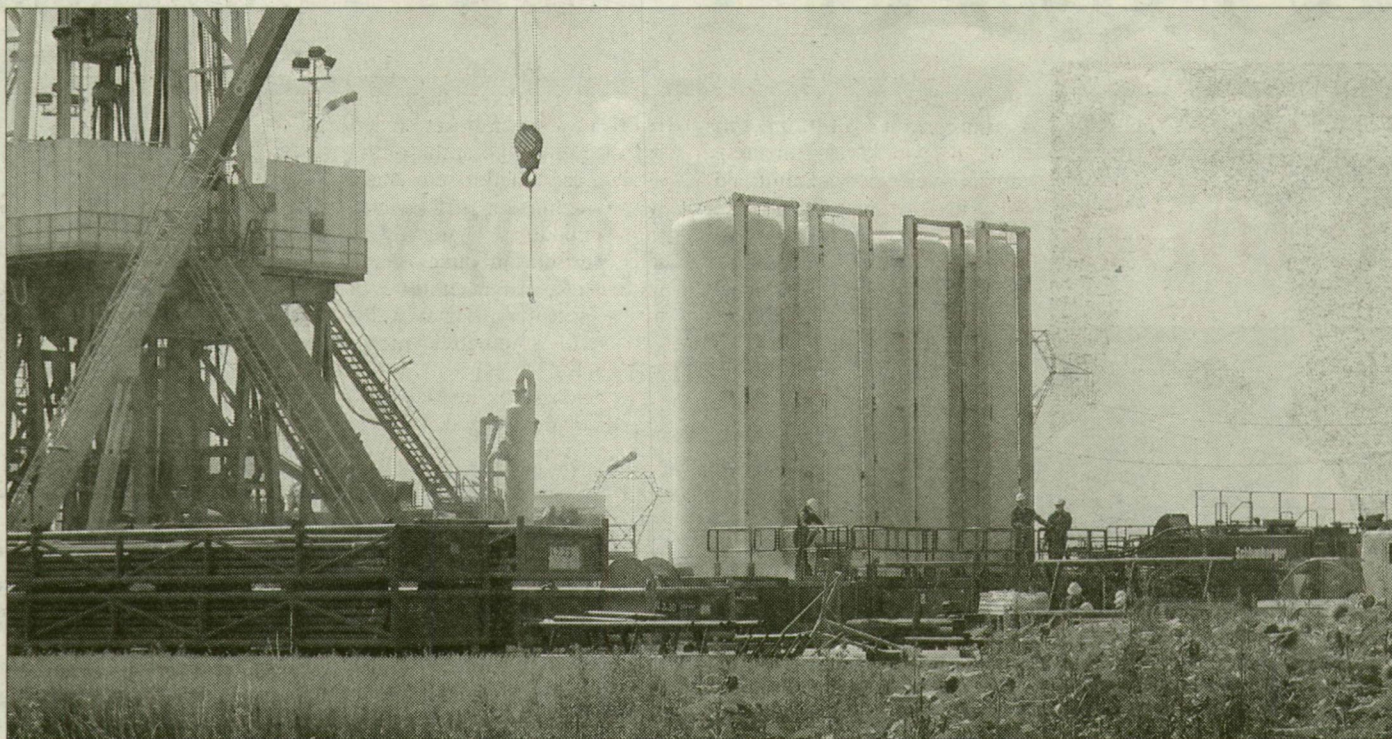
A TXM-nél sajnálják, hogy ezeréves, törvény adta bányajogokat vitat a párt

A KDNP-nek nem tetszenek a gázkútfúrók

„Növekvő aggodalommal” figyel a KDNP a Makó környéki gázkútfúrással. A párt tegnapi, országos közleménye szerint a gázkiincs „a nemzet kizárólagos tulajdona”, és úgy vélik, nem derült ki, hogy a külföldi befektető milyen feltételek között kutathat. Az érintett vállalkozás magyar igazgatója szerint a bányajogok hazánkban is közel ezeréves múltra tekintenek vissza, és cégük a törvényeknek megfelelően jár el.

Főlkapta a fejét a Makó-medencében végzett földgázkútfúrások hírére a KDNP. Az Országos Sajtószolgálat által tegnap délután közzétett kemény hangú kommunikációjában a kisebbik ellenzéki párt arra hívja fel a figyelmet: még nem derült ki egyértelműen, hogy ki és milyen jogi felhatalmazással, illetve milyen feltételek mellett kutathatott a dél-alföldi térségben. Az is kérdéses számukra, hogy a megtalált földgázzal mi lesz – ez a szénhidrogén ugyanis értelmezésük szerint a magyar államé. A nyilatkozat párhuzamot von a jelenlegi feltárás és a koncessziós szerződések között, amelyek „a legpusztítóbb gyarmati kizsákmányoló technikák között szerepelnek”. Eszerint a kitermelő céget is kizsákmányolónak tekinti a párt.

A kutatásról szinte a kezdetek óta beszámolt lapunk. Több mint egy évvel ezelőtt

Óföldéaknál már 2006 nyarán befejeződött a fúrás. A kitermelés idején még nem folyhat teljes kapacitással

Fotó: Illyés Szabolcs

hírt adtunk arról, hogy a feltárás és az esetleges kitermelés is a TXM Kft. nevére fut. A Makó környéki fúrásokhoz az összes szükséges engedélyt ez a vállalkozás szerezte meg. Értesülésünk szerint az eddig befejezett, illetve még most is folyamatban lévő öt fúrás egyike kapcsán sem merült fel aggály arról, hogy a szénhidrogén-feltárás közben bármilyen törvényt,

vagy más jogszabályt megszegett volna a tengeren túli tulajdonú vállalkozás.

A bányák kincsének kitermelését csaknem ezer éve szabályozza a jog hazánkban is, neves arany-, ezüst- és rézbányáink közül sokat külföldi mesterek tártak fel, és miután megfizették a királynak, vagy a tulajdonosnak járó járadékot, szabadon rendelkeztek a bányakincsekkel – kezdi messziről a választ lapunk kérdésére Szabó György, a TXM Kft. ügyvezető igazgatója. – A jogszabály lényege ma sem más: aki befizeti a 12 százalékos bányajáradékot, rendelkezhet a kitermelt ásványkincsel. Nincs ez másként Európa többi országában sem, sőt tekintettel a nehéz körülmények között, nagy befektetéssel megvalósítható kitermelési

módra, például Franciaországban a hasonlóan nagy mélységű feltárások után nem kell járadékot fizetni. A törvény tehát világosan rendelkezik, és cégünk maradéktalanul be is tartotta, és ezután is betartja a szabályokat. A cégvezető lapunknak még elmondta: szilveszterig 150 millió dollárt, azaz több mint harmincmilliárd forintot fektettek be a feltárásokba, ám ettől

az évtől ennek a kétszeresét is elkölthetik a fúrásokra. A Makó-medencében minden bizonyosan nagy mennyiségű földgáz rejtőzik, de annyira mélyen, hogy csak a legmodernebb technikával lehet a felszínre hozni a kincset. A Mol például nem is vállalta, hogy belekezd, sőt van olyan szakértő, aki szerint gyakorlatilag lehetetlen ilyen mélyről a kitermelés.

VIZSGÁLATOT VÁRNAK A KORMÁNYTÓL

A magyar kormányt arra szólítja fel a KDNP, hogy a sikeresnek tűnő Makó környéki gázkútfúrással Magyarországon földgázellátásának stratégiai kérdéseit, és a szénhidrogén-tárolás lehetőségeit. A politikai szervezet úgy véli, így módon meg lehet akadályozni „Magyarország újabb darabkáinak gyarmatosítását”.

– Szomorú vagyok, hogy a politika ebbe is beleszól. De akkor én is elmondom: az MTV ostromának órái alatt százával kaptam a telefonokat a tengerentúlról, a cég ottani tulajdonosaitól, hogy akkor most mi lesz a befektetésükkel. A kitermelést szabályszerűen fogjuk végezni, terveink szerint késő tavaszra már jöhet gáz a csapokból, de teljes üzemből csak évek múlva működhet ez a lelőhely – mondta Szabó.

ILLYÉS SZABOLCS

Két édesanyjának

Remélem, most csak kettőtől kell bocsánatot kérnem, és egyben köszönetemet kifejeztem. „Kisanyuka, fusson!” című írásomra mondták el földbeverő véleményüket. Szeretném a tölem telhető legkenetesebb hangon kimondani, hogy közösen írt levelük minden ajánlatával egyetértek, és egyetlen mondatot le nem írtam, ami ezt cáfolná. Hogy akkor mit köszönök? Néhány agyonismételtetett rigolyámat újra elmondhatom, immár fölszólítástá is.

Az egyik. Újságot úgy is lehet olvasni, hogy az elején érzem meg a fene, aki írta, „lehetőleg máma még”, de így nem érdemes. Én kényes vagyok, akiről gyanítom, hogy nem az igazat írja, azét el se olvasom. A második. Isten báránya se én vagyok, aki elveszi a világot bűneit. Rosszul esik, ha valaki a másoknál szerzett ellenszenvét is rám önti. Köszönöm azt is, hogy visszarévedhetek pályakezdő koromra. Istenem, de rég volt! Egyik írásomra egyszerre öt (!) jelentkeztek, és – ha lúd, legyen kövér – pörrel fenyegettek. Pedig csupán egyikük volt érintve. Ahhoz az egyhez el is mentem. Nagy-késsel fogadott. A szálamit szeletelte vele. Most csak ketten értették félre soraimat, és mérhetetlen fönttartásaikat borítják rám. Nem mondom, hogy beledzödtem a közel négy évtized alatt, csípi a bőrömet. Megeshet, nem is kettejükkel szoktam találkozni valamelyik híd. Istennek legyen hála, többen is vannak, akik szervezettük karbantartása céljából nem a bogycákat kapkodják be, inkább a mozgást választják. Őszintén mondom, nem értem azonban, mi a „maliciózus megjegyzés” abban, hogy „Vannak azonban sporthajlandósággal megvert emberek” is. Kéznel van a tanács is: ezt is át kellene gondolnom, mielőtt nézeteimet a széles nyilvánosság elé tárom. A „megvert” lenne a ludas?

Az említett öt hajdani megtámadóm óta biztosan tudom, vannak emberek, akik azt olvasnak ki minden írásból, amit akarnak. A tücsökciripelésből olvasgató-sziszegést. Kazalszámra születettek megföllebbezhetetlen félremagyarázásokból féljelentések ellenem illetékes helyeken. Mivel tudok védekezni? Jámbor és együgyű mondatokkal csupán: Se szívességből, de fizetésért nem ártnék senkinek. A véreben volt ez a meggyőződés már akkor, amikor nem akartam újságíró lenni – de ide egyik teljes kötetemet kellene idéznem. Ha nem eleve háttal állna írásaimhoz a két anyuka – édesanyjának szeretem inkább nevezni őket, tulajdon Édesanyámra is emlékezve –, akkor szíves figyelmükbe ajánlanám, így azonban azt kérhetem csak, olvassák el még egyszer azt a kicsikét, amit most ellenem értelmeznek. Isten őrizzen, nem büntetésnek számom! Vagyunk néhányan ebben az átokkal is megvert, áldott szép szakmában, akik úgy írnak – úgy igyekeznek írni –, ahogy némelelyik édesanyja a pulóvert köti. Ha a kész termékből csak egy szálát húz is ki valaki, oda az egész alkotmány. Egészben maradvá viszont melegíteni is képes. Talán a lelket is.

„Benzingözben futni valóban nem egészséges, ebben az egyben egyetértünk az újságíróval.” Ezt is köszönöm. Ha elkönyvelhetném, hogy valamennyi kedves olvasóm minden írásom legalább egy mondatával egyetért, már nem éltem hiába. „Sokak szeretnének kerékpározni, ideális talajon futni, görkorcsolyázni, labdajátékot játszani, stb., a szabadban, de Szegeden nagyon kevés az erre alkalmas hely. Talán ez is megérne egy rövid cikket.” Köszönöm kedves egyetértésüket, kizárólag erről akartam szólni.

Arról a bizonyos porckorongsérvről még valamit, „ha már a gerincnél tartunk”. Nem kívánom, hogy megtapasztalják. Erős esküvésem van arra is, legalább olyan erős, mint orvosoknál Hippokratészé, hogy csak a bizonyított tudományt terjeszsem. Most is beszéltem azzal a professzorral, aki sorozatban operálja a gerinceket, meg az agyakkal. Megfektetem műtőasztalát, kétszer is. Nekem adott igazat.

További jó egészséget, a kicsiknek is. És a köztünk való békességet kívánom mindkettejüknek, kezeiket csókolva:

H. D.

A szegedi Menyhárt Attila a Magyar Köztársaság új podgoricai konzulja

„Tudni kell, hogy Montenegróban minden az üzlet körül forog”

A függetlenségét tavaly kiharcolt Montenegró új magyar konzulja a szegedi Menyhárt Attila lett. A harmincöt éves nemzetközi üzleti jogász külügyminisztériumi pályázaton nyerte el az állást. A konzul Montenegrót természetű ékszerdoboznak nevezte, ahol minden a turizmus és az üzlet körül forog.

A kicsiny, hatszáz ezer lakosú, mesébe illő természeti adottságokkal megáldott Montenegró fővárosában, Podgoricában hazánk és Ausztria közösen nyitott tavaly nyáron nagykövetséget.

Természeti ékszerdoboz

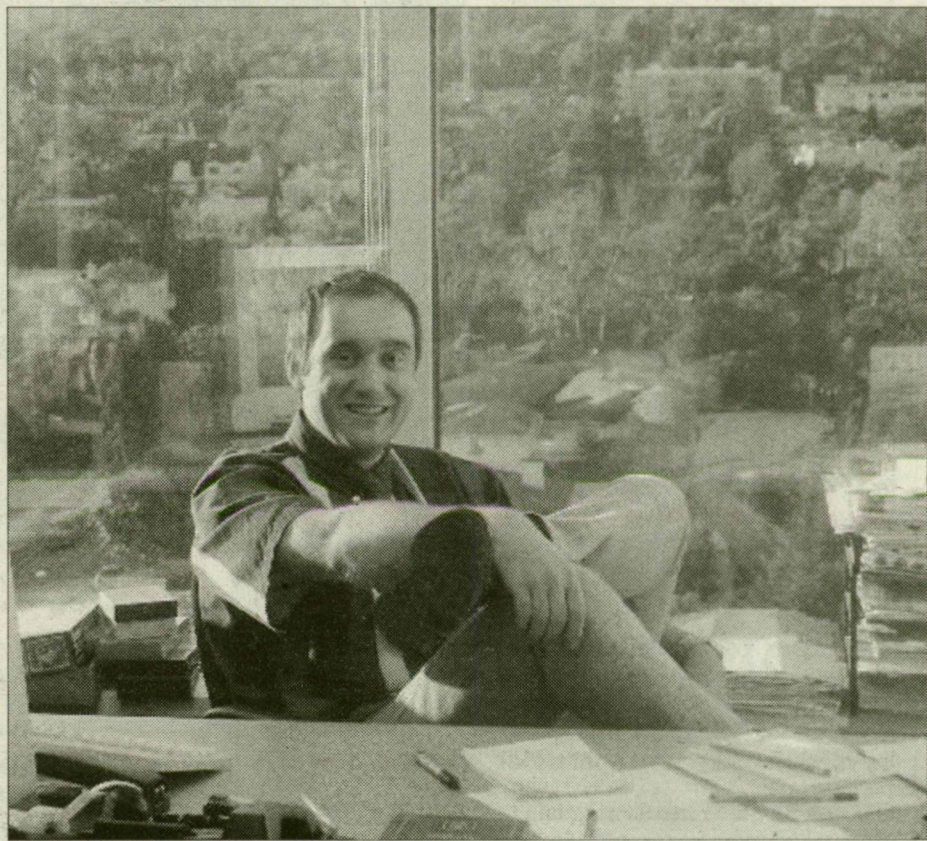
A Külügyminisztérium magyar első beosztott diplomatának, konzulnak, pályázat után a 35 éves szegedi Menyhárt Attilát nevezte ki. Az egykori tömörkényes gimnazista Podgoricába, Belgrádba, Pristinába, Zágrábba és Bukarestbe pályázhatott.

– Azért döntöttem Montenegró mellett, mert előzetes tájékozódásom alapján tudtam, hogy az üzletre hihetetlenül nyitottak, mindenáron fejlődni szeretnének, és nem utolsósorban: az ország földrajzilag egy ékszerdoboz – mesélte lelkesen a konzul, aki a természetjárás, az extrém sportok szerelmese. A fiatal diplomata szabadidejében vadász- és munkakutya-kiképzéssel foglalkozik, és hobbijai közé sorolta a csillagászatot is. A nemzetközi jogász, közgazdász, külkeres, azaz háromdiplomás, angolul, spanyolul, németül magas szinten beszélő, szerb-horvát nyelvtudását pedig gyorsan fejlesztő fiatalember szabadidős tevékenységei remekül illeszkednek Montenegró ökoállam nézeteihez.

Helyzetbe hozni a magyarokat

– Rengeteg tárgyaláson veszek részt, kutatom az üzleti lehetőségeket. Tudni kell, hogy Montenegróban minden a biznisz körül forog – magyarázta a konzul, aki a külügyminisztériumi munkája előtt a Molnál a külföldi kutatási és termelési üzletágban dolgozott mint Közép-Kelet, Amerika régióvezető-helyettes. Ezt követően egy évet töltött el a Külügyminisztérium konzuli főosztályán mint nemzetközi jogász, és öt évet a politikai főosztályon. Előbb mint öbölreferens dolgozott, majd Libanonnal, Szíriával, Jordániával, később az izraeli-palesztin konfliktussal és a közel-keleti viszonyokkal foglalkozott.

Montenegró hihetetlen fejlesztésekbe kezdett. Havonta adják át a kitűnő minőségű

Menyhárt Attila a természet és az extrém sportok szerelmese

Fotó: DMDV

utakat, s ezáltal a kanyonokban, hegyi utakon jól lehet haladni.

Fejlesztések, óriásléptékben

– Itt mindenkinek az az érdeke, hogy a külföldiek jól érezzék magukat, hiszen az ország főként a turizmusból él. Nemcsak a nyári melegben ideális pihenőhely Montenegró, egyedülálló klímája miatt még decemberben is ingujjban járnak az emberek – áradott a konzul. Így aztán nem véletlen, hogy a legnagyobb filmsztárok, mint például a Catherine Zeta-Jones, Michael Douglas amerikai házaspár is a világörökség részeként számon tartott Kotor belvárosában vett lakást.

A Montenegrói turisztikai fejlesztések érdekében egy adat: a világ egyik leggazdagabb befektetőcsoportja a Kotori-öböl szomszédságában, a 15 ezres lélekszámú Tivatban húszmilliárd eurót fektet be. Nagyobb kaszinóvárost építenek, mint Monte-Carlo. Az egyik hegyre, a Vrmacra pedig olyan szálló-

dát emelnek, ahova csak drótkötélpályán lehet feljutni. Innen viszont garantáltan csodálatos kilátásban részesül a vendég.

CS. GÁT LÁSZLÓ

BEJÁRTA A VILÁGOT

A Montenegrói konzul, Menyhárt Attila bejárta már a világot. Minden európai országban megfordult, de devenc helyre Venezuela és Costa Rica. Ezenkívül eljutott Japánba, Kanadába, az USA-ba, Tunéziába, Jordániába és Libanonba. Négy hónapot töltött Los Angelesben, ahol a nemzetközi híró Fredricks & von der Horst nemzetközi jogászcégnél tanulmányozta a nemzetközi üzleti jog rejtelmeit, fontos tapasztalatokat szerezve az üzleti viták peren kívüli rendezése terén.